

Khadijah bint Khuwaylid

Översättning till svenska: Aisha & Aisar

Källa: <http://jannah.org/sisters/khudija.html>

Hon föddes år 68 före Hijra som dotter till Khuwaylid b. Asad och Fatimah bint Za'idah. Hon uppfostrades till att få oklanderliga egenskaper och hon blev så känd och prisad för sin intelligens, kyskhet, och försiktighet att människor började kalla henne "Taahirah" eller "Den rena." Hon var en framgångsrik karriärkvinna som tjänade en förmögenhet genom att anställa män som hon skickade på handelsresor. Hon var först gift med Abu Halah b. Zurarah av Banu Tameem och hon blev mor till två söner, varav en av dessa dog vid slaget vid al-Jamal, stridandes på 'Alis sida.

Hon fick höra att Guds sändebud var känd för sin ärlighet och generositet. En dag sa Abu Talib till sin brorson: Jag är en man utan rikedomar, och tiden har blivit svår på oss, och dessa obehagliga år en plåga för oss. Vi har varken materiella rikedomar eller handelsvaror och denna kvinna, Khadijah (må Allah vara nöjd med henne), skickar män från ditt folk för att göra affärer med hennes förmögenhet och de tjänar på det. Så om hon kommer till dig, visa henne din ärlighet.

Så Khadijah (må Allah vara nöjd med henne) skickade efter honom och gav honom förslaget att han skulle bege sig till ash-Sham med hennes förmögenhet, som handelsman. I gengäld skulle hon belöna honom med mer än vad hon brukade ge de andra handelsmännen. Hon skulle också skicka med honom en ung tjänarinna som hette Maysarah. Guds sändebud (Guds frid och välsignelser över honom) accepterade detta och begav sig av med hennes förmögenhet och hennes tjänarinna Maysarah till ash-Sham. Han sålde de varor han hade fört med sig och köpte sådant som han tyckte om (för Khadijas räkning). Sedan återvände han tillsammans med Maysarah till Mecka med en karavan. Hans byteshandel gav dubbelt så mycket vinst än vad de brukande göra och Guds sändebuds lön blev det dubbla jämfört med vad man brukade tjäna för samma arbete.

När sedan Maysarah talat om för henne vad hon sett för egenskaper hos Muhammed (Guds frid och välsignelser över honom) skickade Khadijah efter honom. Sedan sa hon till honom: "Kusin, hos dig tycker jag om våra blodsband och din härstammings otvivelaktiga ädelhet, din trovärdighet och din ärlighet, liksom din karaktärsintegritet och trovärdigheten i det du säger." Sedan föreslog hon honom giftermål. Guds sändebud (Guds frid och välsignelser över honom) nämnde det för sina farbröder och Hamzah följde med honom till Khuwaylid, som sa: "Han är hingsten vars nos inte kan vidröras (= han är stark)." Sedan gifte sig Guds sändebud med henne

och gav henne 20 kameler i brudgåva. Hon var 40 år när hon gifte sig med Guds sändebud, och han var 25 år. Hon var den första kvinnan som Guds sändebud (Guds frid och välsignelser över honom) gifte sig med, och han gifte sig aldrig med någon annan under tiden som han var gift med henne, fram tills dess att hon dog. Hon (må Allah vara nöjd med henne) gav honom 6 barn: Al-Qaasim, 'Abdullah, Zaynab, Ruqayyah, Um Kulthum och Fatimah.

När sedan Profeten tog emot sitt profetskap, var hon den första att tro på Allah och hans sändebud Muhammed; hon var den första att tro på vad hans Herre skickat honom med och stöttade honom i det. Profeten (Guds frid och välsignelser över honom) fick inte höra något förhatligt eller någonting om att de inte trodde på honom från förnekarna utan att Allah stöttade honom genom Khadijah (må Allah vara nöjd med henne), som stod vid hans sida och bistod da'wah, och det var hon som brukade lätta hans oro över vad han såg hos sitt folk.

'Aisha (må Allah vara nöjd med henne), moder till de trogna troende, sa: Inledningen till den gudomliga inspiration som kom till Allahs apostel kom i form av goda drömmar som var lika påtagliga som starkt dagsljus. Sedan kom kärleken till ensamheten över honom. Han brukade isolera sig i grottan Hira där han dyrkade (endast Allah) kontinuerligt under flera dagar innan han åter längtade efter att se sin familj. Han brukade ta med sig mat för sin vistelse och sedan återvända till (sin fru) Khadijah för att ta med sig mat på samma sätt igen tills dess att plötsligt Sanningen kom över honom medan han var i grottan. Ängeln kom till honom och beordrade honom att läsa. Profeten (Guds frid och välsignelser över honom) svarade, "Jag kan inte läsa."

Profeten tillade "Ängeln grep tag i mig (kraftfullt) och tryckte mig så hårt att jag inte kunde tåla det längre". Sedan släppte han mig och beordrade mig igen att läsa och jag svarade, "Jag kan inte läsa". Efter detta tog han upp mig igen och tryckte mig en andra gång tills dess att jag inte kunde tåla det längre. Sedan släppte han mig och beordrade mig ännu en gång att läsa men även denna gång svarade jag, "Jag kan inte läsa". Efter detta tog han mig en tredje gång och tryckte mig, och sedan släppte han mig och sa,

"Läs i din Herres namn, Han som har skapat – skapat människan av en grodd som växer fast! Läs! Din Herre är den Störste av de frikostiga."
(Koranen 96:1-2)

Sedan återvände Guds sändebud (Guds frid och välsignelser över honom) med Ingivelsen med klappande hjärta. Han gick till Khadijah bint Khuwaylid (må Allah vara nöjd med henne) och sa, "Täck mig! Täck mig!" De täckte honom tills dess att hans rädsla var över, och efter detta berättade han allt som hänt för henne och sa, "Jag är rädd att någonting kommer att hända mig." Khadijah svarade, "Aldrig! Vid Allah, Allah

kommer aldrig att förnedra dig. Du har goda relationer med dina släktingar, hjälper de fattiga och de utblottade, tar generöst hand om dina gäster och assisterar behjärtansvärt de som drabbats av olycka."

Sedan tog Khadijah (må Allah vara nöjd med henne) med honom till sin kusin Waraqah b. Nawfal b. Asad b. 'Abdul-'Uzza, som under den förislamiska perioden gick över till kristendomen och brukade skriva med hebreiska bokstäver. Han brukade skriva från evangeliet på hebreiska så mycket som Allah önskade han att skulle skriva. Han var en gammal man och hade förlorat sin syn. Khadijah sa till Waraqah, "Min kusin, lyssna på din brorsons berättelse"! Waraqah frågade, "Min brorson! Vad har du sett?" Allahs Apostel beskrev det han hade sett. Waraqah sa, "Detta är densamme som bevarar hemligheterna (Ängeln Gabriel) som Allah sände till Moses. Jag önskar att jag var ung och kunde få uppleva den tid då ditt folk kommer driva ut dig." Allahs Apostel frågade, "Kommer de att driva ut mig"? Waraqah svarade bekräftande och sade, "Var och en som kommit med någonting liknande det du kommit med, har blivit illa behandlad; och om jag fortfarande skulle vara i livet den dag då du kommer att bli utdriven, kommer jag att stötta dig". Men efter några dagar dog Waraqah, och den Gudomliga uppenbarelsen gjorde också ett kort uppehåll.

Allahs sändebud (Guds frid och välsignelser över honom) och Khadijah (må Allah vara nöjd med henne) fortsatte att be i hemlighet så länge som Allah ville. 'Afeef Al-Kanadee har berättat: "Jag kom till Mecka under Tiden av Okunnighet, och jag ville sälja lite kläder och parfymen å min familjs vägnar. Jag gick till Al-'Abbaas b. 'Abdul-Muttalib. Medan jag var i hans hus, tittade jag på Kabah. Solen kom fram. Då kom en ung man komma gåendes nästan ända fram till Kabah. Sedan lyfte han sitt huvud mot himmelen och ståendes vände han ansiktet mot Kabah. Sedan kom en yngling och ställde sig på hans högra sida. Det tog inte lång stund innan en kvinna kom och ställde sig bakom dem. Sedan bugade sig den unge mannen. Sedan bugade ynglingen och kvinnan sig också. Sedan reste den unga mannen sitt huvud, och ynglingen och kvinnan lyfte även de sina huvuden. Sedan föll den unge mannen ner på knä, och ynglingen och kvinnan gjorde detsamma. Så jag sa: ' 'Abbaas! Sannerligen ser jag en underbar man." Då sade Al-'Abbaas: "Det är en fantastisk sak. Vet du vem denne unge man är?" Jag sa: "Nej, det vet jag inte." Han sa: "Det är Muhammad b. 'Abdullah b. 'Abdul-Muttalib, min brorson. Vet du vem denna kvinna är?" Jag sa: "Jag vet inte." Han sa: "Det är Khadijah bint Khuwaylid, min brorsons fru. Denne min brorson som du ser har sagt oss att hans Herre är himlarna och jordens Herre och att Han har beordrat honom till denna religion som han följer. Jag svär vid Allah att jag inte känner någon annan på denna jord som följer denna religion än dessa tre." 'Afeef sa: "Jag ville bli den fjärde av dem."

Allahs sändebud (Guds frid och välsignelser över honom) brukade hedra och uppskatta Khadijah. Och han brukad inte vara oense med henne

innan dess att han tog emot uppenbarelser. Han brukade även ofta tänka på henne efter hennes bortgång, och han tröttnade aldrig på att prisa henne, till dess att 'Aisha, de troendes moder, blev svartsjuk, och sa till Profeten (Guds frid och välsignelser över honom): "Allah har gett dig något bättre än den där gamla kvinnan." Profeten blev arg och sa: "Nej, vid Allah, jag svär att Allah aldrig har gett mig någon bättre än henne. Hon var den fru som trodde mig när ingen annan gjorde det. Hon bekräftade min sanningsenlighet när alla andra anklagade mig för att vara en lögnare. Med sina pengar stöttade hon mig när alla andra berövade mig på allt. Och Allah försåg mig genom henne med barn när ingen annan kvinna har givit mig barn." Faktiskt så blev Profeten så arg av det jag sa att hans panna skakade. Så jag sa till mig själv: "O Allah, om Allahs sändebuds ilska mildras, kommer jag aldrig att säga något liknande igen."

Och 'Aisha (må Allah vara nöjd med henne) sade också: "Jag har aldrig varit så svartsjuk på någon annan av Profetens fruar så som jag var på Khadidja (må Allah vara nöjd med henne). Och jag har aldrig sett henne, men Profeten (Guds frid och välsignelser över honom) brukade minnas henne ofta. Ibland brukade han offra ett får, sedan dela det och skicka bitarna till Khadidjas väninnor. Så ibland sa jag till honom: "Det är som om det aldrig funnits någon annan kvinna i hela världen förutom Khadidja." Då brukade han säga: "Hur skulle jag kunna glömma henne? Hon gav mig också de mest älskvärda barn." 'Aisha sa också: "Allahs sändebud lämnade nästan aldrig huset utan att ha nämnt och prisat Khadijah."

Khadijah (må Allah vara nöjd med henne), de troendes moder, dog medan hon hjälpte Allahs sändebud att kalla till Islam. Hon dog tre år innan migrationen till Medina. Då var hon 65 år gammal. Profeten (Guds frid och välsignelser över honom) begravde henne med sina egna händer. Hennes död var en stor förlust för honom.